

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1058/2016
20.09.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.П., због продуженог кривичног дела увреда из члана 170. став 2. КЗ у вези члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног И.П., адвоката Л.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 266/15 од 21.12.2015. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 110/16 од 24.06.2016. године, у седници већа одржаној дана 20.09.2016. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.П., адвоката Л.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 266/15 од 21.12.2015. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 110/16 од 24.06.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 266/15 од 21.12.2015. године, окривљени И.П. оглашен је кривим због продуженог кривичног дела увреда из члана 170. став 2. КЗ у вези члана 61. КЗ, за које је осуђен на новчану казну у износу од 250.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени у остављеном року не плати новчану казну иста ће бити замењена казном затвора и то тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом оштећена М.В. упућена је на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, док је одређено да ће се о трошковима кривичног поступка одлучити накнадно, посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 110/16 од 24.06.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног И.П. и пресуда Основног суда у Новом Саду К 266/15 од 21.12.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног И.П., адвокат Л.П., због повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредби члана 490. ЗКП, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.П., адвоката Л.П., је неоснован.

Бранилац окривљеног И.П., побијајући правноснажне пресуде због повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП на штету окривљеног, у захтеву за заштиту законитости наводи да изрека правноснажне пресуде не садржи једно од објективних законских обележја кривичног дела у питању – средство путем кога се кривично дело увреда из члана 170. став 2. КЗ може извршити, указивањем да facebook страница не представља средство јавног информисања, радио, штампу, телевизију, јавни скуп или друго средство а како је то предвиђено у закону.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, одредбом члана 170. став 1. КЗ прописано је да ће се новчаном казном од 20 до 100 дневних износа или новчаном казном од 40.000,00 до 200.000,00 динара казнити онај ко увреди другог.

Ставом 2. члана 170. КЗ прописано је да ће се учинилац казнити новчаном казном од 80 до 240 дневних износа или новчаном казном од 150.000,00 до 450.000,00 динара ако је дело из става 1. овог члана учињено путем штампе, радија, телевизије или сличних средстава или на јавном скупу.

Сходно цитираним законским одредбама, по оцени Врховног касационог суда последична радња извршења предметног кривичног дела која представља изјаву или другу радњу којом се по објективној оцени изражава омаловажавање одређеног лица може се извршити и путем штампе, радија, телевизије или сличних средстава или на јавном скупу.

Следствено изнетом, по налажењу Врховног касационог суда facebook страница као део друштвених мрежа, управо због доступности исте корисницима ових мрежа на интернету представља средство слично средствима штампе, радија или телевизије и следствено томе путем овог сличног средства - facebook странице се може упутити увредљива изјава и самим тим извршити кривично дело увреда.

Како по налажењу Врховног касационог суда из изреке и одговарајућег дела образложења правноснажне пресуде јасно произилази да је окривљени И.П. у критичном периоду увредио приватну тужиљу у намери омаловажавања на тај начин што је са свог мобилног телефона повезаног са интернетом на својој facebook страници написао и јавно објавио више текстова који се односе на приватну тужиљу, то се, по налажењу овог суда, а супротно наводу из захтева браниоца окривљеног у радњама окривљеног И.П. стичу сви објективни елементи кривичног дела увреда у продуженом трајању из члана 170. став 2. КЗ у вези члана 61. КЗ за које је оглашен кривим, дакле, следствено изнетом, суд је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе применио закон који се може применити.

Стога Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе захтева браниоца окривљеног И.П., да су побијане пресуде донете уз повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Руковођен изнетим разлозима, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.